

Forslag til Rådets forordning om EF-patenter

(2000/C 337 E/45)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 412 endelig udg. — 2000/0177(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 1. august 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

hele Fællesskabet; følgelig berører denne forordning ikke medlemsstaternes ret til at meddele nationale patenter.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabets virke forudsætter et indre marked, der er kendetegnet ved fjernelse af hindringerne for de frie varebevægelser og gennemførelse af en ordning, der sikrer, at konkurrencen ikke fordrejes i det indre marked. Indførelsen af retlige forudsætninger, der gør det muligt for virksomhederne at tilpasse deres produktion og distribution af varer til Fællesskabets dimensioner, bidrager til opnåelsen af disse mål. Blandt de retlige instrumenter, virksomhederne bør råde over med henblik herpå, er patenter, der er omfattet af ensartet beskyttelse og har ensartede virkninger på hele Fællesskabets område, særlig velegnede.
- (2) Ved München-konventionen af 5. oktober 1973 om meddelelse af europæiske patenter (i det følgende benævnt »München-konventionen«) oprettedes Den Europæiske Patentmyndighed (i det følgende benævnt »Myndigheden«), der fik til opgave at meddele europæiske patenter. Denne myndigheds sagkundskab bør udnyttes i forbindelse med meddelelsen og forvaltningen af EF-patenter.
- (3) Fællesskabets tiltrædelse af München-konventionen vil gøre det muligt at optage Fællesskabet i det system, der er indført ved konventionen, som et område, for hvilket der kan meddeles enhedspatenter. Fællesskabet kan derfor i denne forordning indskrænke sig til at fastlægge den ret, der skal finde anvendelse på EF-patenter, når først de er meddelt.
- (4) EF-patentretten, der finder anvendelse på EF-patentet, træder ikke i stedet for hverken medlemsstaternes patentret eller den europæiske patentret, der blev indført ved München-konventionen. Det synes nemlig ikke berettiget at forpligte virksomhederne til at indlevere deres patentansøgninger som EF-patentansøgninger, idet nationale og europæiske patenter fortsat er nødvendige for virksomheder, der ikke ønsker en patentbeskyttelse, der omfatter

(5) Det er hensigten at indføre et EF-patent til overkommelig pris, og dette taler for et patent, som er gyldigt i hele Fællesskabet på det sprog, på hvilket det er blevet meddelt i medfør af München-konventionen.

(6) Det er i givet fald nødvendigt at forebygge de negative virkninger af et monopol skabt af EF-patentet ved at indføre et system med tvangslicenser. Der skal derfor gives Kommissionen beføjelser til at træffe afgørelse på dette område. Kommissionens afgørelser kan i medfør af traktatens artikel 230 indbringes for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans og for De Europæiske Fællesskabers Domstol.

(7) Af hensyn til retssikkerheden er det nødvendigt, at alle søgsmål vedrørende visse aspekter af EF-patentet indbringes for én retsinstans, og at afgørelser truffet af denne retsinstans kan fuldbyrdes i hele Fællesskabet; følgelig skal EF-retten for intellektuel ejendomsret tillægges enekompetence til behandling af en kategori af sager og krav vedrørende EF-patenter, særlig sager om krænkelse og gyldighed. Det skal endvidere sikres, at afgørelser truffet af en førsteinstans-afdeling i denne ret kan appelleres til en appelafdeling i samme ret.

(8) Det er nødvendigt, at den retsinstans, der træffer afgørelse i sager om krænkelse og gyldighed, tillige på grundlag af fælles regler kan træffe afgørelse om sanktioner og erstatning. Disse beføjelser berører ikke kompetencen til at anvende de bestemmelser om strafansvar og illoyal konkurrence, der måtte være fastsat i medlemsstaternes lovgivninger.

(9) Bestemmelserne vedrørende sagsbehandlingen ved EF-retten for intellektuel ejendomsret fastsættes i rettsstatut og procesreglement.

(10) I overensstemmelse med principperne om subsidiaritet og proportionalitet som udtrykt i traktatens artikel 5, kan målet for den foreslåede retsakt, og navnlig vedtagelsen af én ret, der har virkning i hele Fællesskabet, kun gennemføres på fællesskabsplan. Denne forordning begrænser sig til, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål, og går ikke ud over, hvad der er nødvendigt hertil.

(11) Da de for gennemførelsen af nærværende forordning nødvendige foranstaltninger er generelle foranstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

EF-patentret

Ved denne forordning indføres en EF-patentret. EF-patentretten finder anvendelse på ethvert patent, der er meddelt af Den Europæiske Patentmyndighed (i det følgende benævnt »Myndigheden«) i medfør af bestemmelserne i konventionen af 5. oktober 1973 om meddelelse af europæiske patenter (i det følgende benævnt »München-konventionen«) for hele Fællesskabets område.

Ved anvendelsen af denne forordning betragtes et sådant patent som et EF-patent.

Artikel 2

EF-patent

1. EF-patentet har enhedskarakter. Det har samme virkning overalt på Fællesskabets område og kan kun meddeles, overføres, erklæres ugyldigt eller ophøre for hele Fællesskabets område.

2. EF-patentet har uafhængig karakter. Det er alene undergivet denne forordnings bestemmelser samt de almindelige fællesskabsretlige principper. Dog udelukker denne forordnings bestemmelser ikke anvendelsen af medlemsstaternes lovgivninger om strafansvar og illoyal konkurrence.

3. Medmindre andet er bestemt, har de udtryk, der anvendes i denne forordning, samme betydning som de tilsvarende udtryk i München-konventionen.

4. I denne forordning forstås ved en »EF-patentansøgning« en europæisk patentansøgning, der designerer Fællesskabets område.

Artikel 3

Anvendelse på havområder og undervandsområder samt i rummet

1. Denne forordning gælder for de havområder og undervandsområder, der grænser op til en medlemsstats område, og

som i henhold til folkeretten omfattes af denne stats suveræne rettigheder eller jurisdiktion.

2. Denne forordning gælder for opfindelser, der gøres eller udnyttes i rummet uden for atmosfæren, herunder på himmellegemerne og i eller på rumobjekter, der i henhold til folkeretten er underlagt en eller flere medlemsstaters jurisdiktion og kontrol.

KAPITEL II

PATENTRET

AFDELING 1

RET TIL PATENT

Artikel 4

Ret til EF-patent

1. Retten til et EF-patent tilkommer opfinderen eller hans efterfølger i retlig henseende.

2. Er opfinderen arbejdstager, er lovgivningen i den stat, i hvilken arbejdstageren har sin hovedbeskæftigelse, bestemmende for retten til EF-patentet; kan det ikke fastslås, i hvilken stat arbejdstageren har sin hovedbeskæftigelse, anvendes lovgivningen i den stat, i hvilken arbejdsgiveren har den virksomhed, til hvilken arbejdstageren er knyttet.

3. Har to eller flere personer uafhængigt af hinanden gjort en opfindelse, tilkommer retten til EF-patentet den, hvis patentansøgning har den tidligste indleveringsdag eller i givet fald prioritetsdag. Dette gælder dog kun, hvis den første EF-patentansøgning er offentliggjort.

Artikel 5

Påstand om ret til EF-patentet

1. Hvis et EF-patent er blevet meddelt en person, der ikke efter artikel 4, stk. 1 og 2, er berettiget til patentet, kan den efter nævnte bestemmelse berettigede kræve at få patentet overdraget til sig, uden at hans adgang til andre retsmidler derved begrænses.

2. Er en person kun berettiget til en del af EF-patentet, kan han i overensstemmelse med stk. 1 kræve at blive medindehaver af patentet.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede rettigheder kan kun gøres gældende for retterne i et tidsrum af to år fra den dato, på hvilken meddelelsen om udstedelsen af EF-patentet er offentliggjort i den i artikel 57 omhandlede EF-Patenttidende. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse, hvis patenthaveren, da patentet blev udstedt eller overdraget til ham, vidste, at han ikke var berettiget til patentet.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

4. Ved anlæggelse af søgsmål sker der indførelse herom i det i artikel 56 omhandlede EF-patentregister. Den endelige afgørelse i sagen eller enhver anden afslutning af sagen indføres ligeledes.

Artikel 6

Virkning af ændring af ejerforholdet

1. I tilfælde af fuldstændig ændring af ejerforholdet til EF-patentet som følge af søgsmål i henhold til artikel 5 bortfalder licenser og andre rettigheder ved indførelsen i EF-patentregistret som omhandlet i artikel 56 af navnet på den, der er berettiget til patentet.

2. Hvis, før indførelse om søgsmålet finder sted:

a) patenthaveren har udnyttet opfindelsen på Fællesskabets område eller har truffet formålstjenlige og væsentlige forberedelser hertil

eller

b) en licenshaver har erhvervet sin licens og har udnyttet opfindelsen på Fællesskabets område eller har truffet formålstjenlige og væsentlige forberedelser hertil,

kan han fortsætte udnyttelsen, hvis han anmoder den nye patenthaver, der er indført i EF-patentregistret, om en ikke-eksklusiv licens. En sådan anmodning skal foreligge inden udløbet af den frist, der er fastsat i gennemførelsesforordningen. Licensen skal meddeles for et rimeligt tidsrum og på rimelige betingelser.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse, hvis patenthaveren eller licenshaveren på det tidspunkt, hvor han begyndte at udnytte opfindelsen eller træffe forberedelser hertil, var i ond tro.

AFDELING 2

VIRKNINGER AF EF-PATENTET OG AF EF-PATENTANSØGNINGEN

Artikel 7

Forbud mod direkte brug af opfindelsen

EF-patentet indebærer, at tredjemand ikke uden patenthaverens samtykke må:

a) fremstille, udbyde, bringe i omsætning eller bruge en frembringelse, der er genstand for patentet, eller med nævnte formål importere eller besidde en sådan frembringelse

b) bruge en fremgangsmåde, der er genstand for patentet, eller når den pågældende tredjemand ved, eller omstændighederne gør det indlysende, at det er forbudt at bruge fremgangsmåden uden patenthaverens samtykke, udbyde fremgangsmåden til brug på medlemsstaternes område

c) udbyde, bringe i omsætning, bruge eller med nævnte formål importere eller besidde en frembringelse, der direkte er opnået ved den fremgangsmåde, der er genstand for patentet.

Artikel 8

Forbud mod indirekte brug af opfindelsen

1. EF-patentet indebærer ud over retten i henhold til artikel 7 for patenthaveren, at tredjemand ikke uden patenthaverens samtykke på medlemsstaternes område må levere eller tilbyde at levere andre end en person, der er berettiget til at udnytte den patenterede opfindelse, midler til at iværksætte opfindelsen på nævnte område, såfremt disse vedrører et væsentligt element i denne, når den pågældende tredjemand ved, eller omstændighederne gør det indlysende, at disse midler er egnede og bestemt til at iværksætte nævnte opfindelse.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når midlerne til opfindelsens iværksættelse er frembringelser, som normalt findes i handelen, medmindre den pågældende tredjemand tilskynder den person, som han foretager levering til, til at begå handlinger, som er forbudt i henhold til artikel 7.

3. Personer, der udfører de i artikel 9, litra a), b) og c), nævnte handlinger, betragtes ikke som personer, der i henhold til stk. 1 er berettiget til at udnytte opfindelsen.

Artikel 9

Begrænsning i EF-patentets virkninger

De rettigheder, der er knyttet til EF-patentet, udstrækker sig ikke til:

a) handlinger, der er udført inden for private rammer og til ikke-erhvervsretlige formål

b) handlinger, der er udført i forsøgsøjemed i forbindelse med den patenterede opfindelses genstand

c) den umiddelbare tilvirkning i individuelle tilfælde i et apotek af et lægemiddel efter en lægerecept eller handlinger, der vedrører det således fremstillede lægemiddel

d) brugen ombord på fartøjer fra andre lande end medlemsstaterne af den patenterede opfindelse i fartøjets skrog, maskiner, takkelage, udrustning eller andet tilbehør, når sådanne fartøjer midlertidigt eller tilfældigt kommer ind på medlemsstaternes søterritorium, når denne opfindelse udelukkende anvendes til skibets behov

e) brugen af den patenterede opfindelse ved bygning eller drift af luftfartøjer eller landtransportmidler eller andre transportmidler fra andre lande end medlemsstaterne eller af tilbehør til sådanne befordringsmidler, når disse midlertidigt eller tilfældigt kommer ind på medlemsstaternes område

- f) de handlinger, der er nævnt i artikel 27 i konventionen af 7. december 1944 angående international civil luftfart, når disse handlinger angår et luftfartøj fra en anden stat end medlemsstaterne.

Artikel 10

Konsumtion efter fællesskabsretten af de rettigheder, der er knyttet til et EF-patent

De rettigheder, der er knyttet til et EF-patent, udstrækker sig ikke til handlinger, der angår en af patentet dækket frembringelse, og som udføres på medlemsstaternes område, efter at denne frembringelse er bragt i omsætning i Fællesskabet af patenthaveren eller med dennes samtykke, medmindre patenthaveren har lovlige grunde til at modsætte sig yderligere markedsføring af frembringelsen.

Artikel 11

Rettigheder knyttet til en EF-patentansøgning efter offentliggørelsen

1. En efter omstændighederne rimelig erstatning kan afkræves enhver, der i tiden mellem offentliggørelsen af en EF-patentansøgning og offentliggørelsen af meddelelsen om udstedelse af EF-patentet har udnyttet opfindelsen på en måde, som efter dette tidsrum ville være forbudt i medfør af EF-patentet.

2. Den rimelige erstatning skal kun betales, hvis ansøgeren enten til den person, der udnytter opfindelsen, har leveret en oversættelse, eller har indleveret en oversættelse til Myndigheden, som Myndigheden har gjort offentligt tilgængelig, af patentkravene til det officielle sprog i den medlemsstat, hvor den person, der udnytter opfindelsen, har bopæl eller hjemsted, eller, hvis der er tale om en stat, der har flere officielle sprog, til det sprog, den pågældende person har accepteret eller valgt, idet det forudsættes, at den anfægtede udnyttelse udgør en krænkelse af ansøgningen både i den originale og i den oversatte udgave. Er den person, der udnytter opfindelsen, dog i stand til at forstå ordlyden af EF-patentansøgningen på det sprog, på hvilket den er blevet gjort offentligt tilgængelig, kan der kræves en rimelig erstatning, også selv om der ikke er fremlagt nogen oversættelse.

3. Ved fastlæggelsen af den rimelige erstatning tages der hensyn til god tro hos den person, der har udnyttet opfindelsen.

4. Det i stk. 2 nævnte officielle sprog skal være et af Fællesskabets officielle sprog.

Artikel 12

Ret på grundlag af tidligere udnyttelse af opfindelsen

1. Et EF-patent kan ikke gøres gældende over for en person, som i sin virksomhed i god tro inden indleveringsdagen eller,

hvis der er begæret prioritet, inden prioritetsdagen for den ansøgning, på grundlag af hvilken patentet er meddelt, har udnyttet opfindelsen i Fællesskabet eller har truffet formålstjenlige og væsentlige forberedelser hertil (i det følgende benævnt »den tidligere bruger«); den tidligere bruger har ret til at fortsætte den pågældende udnyttelse i virksomheden eller til at påbegynde den forberedte udnyttelse.

2. Den tidligere brugers ret kan alene overdrages i levende live eller på grund af dødsfald sammen med den tidligere brugers virksomhed eller den del af virksomheden, i hvilken udnyttelsen eller forberedelserne til udnyttelsen har fundet sted.

Artikel 13

Patenter på fremgangsmåder: bevisbyrde

1. Angår EF-patentet en fremgangsmåde til fremstilling af en ny frembringelse, betragtes enhver identisk frembringelse, der er fremstillet uden patenthaverens samtykke, som fremstillet ved den patenterede fremgangsmåde, medmindre det modsatte bevises.

2. I forbindelse med bevisførelsen for det modsatte skal sagsøgte berettigede interesse i at beskytte sine fabriktions- og forretningshemmeligheder tilgodeses.

AFDELING 3

EF-PATENTET SOM GENSTAND FOR EJENDOMSRET

Artikel 14

Tilfælde, hvor EF-patentet behandles som et nationalt patent

1. Medmindre andet er fastsat i artikel 15-24, behandles EF-patentet som genstand for ejendomsret i sin helhed og i hele Fællesskabets område som et nationalt patent i den medlemsstat, i hvilken efter det EF-patentregister, der er omhandlet i artikel 56:

- a) patentansøgeren havde sin bopæl eller sit hjemsted på indleveringsdagen for EF-patentansøgningen, eller
- b) hvis litra a) ikke kan anvendes, ansøgeren havde et forretningssted på indleveringsdagen, eller
- c) hvis hverken litra a) eller b) kan anvendes, den af ansøgerens befuldmægtigede, hvis navn er først indført i EF-patentregisteret, havde sit forretningssted på indførelsestidspunktet.

I alle andre tilfælde er den nævnte medlemsstat den stat, i hvilken Den Europæiske Patentorganisation har sit hjemsted.

2. Hvis flere personer er indført i EF-patentregistret som ansøgere i forening, gælder stk. 1, første afsnit, for den af ansøgerne, der er nævnt først. Er dette ikke muligt, gælder stk. 1, første afsnit, for den næste i registret indførte ansøger, som det kan anvendes på. Kan stk. 1, første afsnit, ikke anvendes på nogen af ansøgerne, finder stk. 1, andet afsnit, anvendelse.

3. Om en ret får virkning, kan ikke gøres afhængigt af eventuel indførelse i et nationalt patentregister.

Artikel 15

Overførelse

1. Et EF-patent, der indehaves af en virksomhed, kan overføres uafhængigt af overførelsen af virksomheden.

2. Overførelse af en virksomhed i sin helhed indebærer overførelse af EF-patentet, medmindre der i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse på overførelsen, foreligger en aftale om det modsatte, eller hvis dette klart fremgår af omstændighederne. Denne bestemmelse gælder for en kontraktlig forpligtelse til at overføre en virksomhed.

3. Overførelsen af EF-patentet skal være skriftlig og underskrevet af kontraktparterne, medmindre overførelsen er en følge af en retsafgørelse; i modsat fald er overførelsen ugyldig.

4. Overførelsen berører ikke de rettigheder, der er erhvervet af tredjemand før overførelsesdagen, jf. dog artikel 6, stk. 1.

5. En overførelse kan først gøres gældende over for tredjemand, efter at overførelsen er indført i det EF-patentregister, der er omhandlet i artikel 56, og kun i den udstrækning, der fremgår af de dokumenter, der er foreskrevet i den i artikel 59 omhandlede gennemførelsesforordning. Overførelsen kan dog før indførelsen i registret gøres gældende over for tredjemand, som har erhvervet rettigheder efter overførelsesdagen, men som havde kendskab til overførelsen på tidspunktet for erhvervelsen af disse rettigheder.

Artikel 16

Tinglige rettigheder

1. EF-patentet kan uafhængigt af virksomheden pantsættes eller gøres til genstand for anden tinglig ret.

2. De i stk. 1 omhandlede rettigheder skal, hvis en af parterne anmoder herom, indføres i det EF-patentregister, der er omhandlet i artikel 56, og offentliggøres i den i artikel 57 omhandlede EF-Patenttidende.

Artikel 17

Tvangsfuldbyrdelse

1. EF-patentet kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse.

2. Tvangsfuldbyrdelse skal, såfremt en af parterne anmoder herom, indføres i det EF-patentregister, der er omhandlet i artikel 56, og offentliggøres i den i artikel 57 omhandlede EF-Patenttidende.

Artikel 18

Konkursbehandling eller lignende

1. Et EF-patent kan alene indgå i konkursbehandling eller lignende i den medlemsstat, på hvis område centret for skyldnerens hovedinteresser befinder sig.

2. Er et EF-patent genstand for sameje mellem flere, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse med hensyn til vedkommende medindehavers andel.

3. Indgår et EF-patent i konkursbehandling eller lignende, skal dette indføres i det EF-patentregister, der er omhandlet i artikel 56, og offentliggøres i den i artikel 57 omhandlede EF-Patenttidende på begæring af den kompetente nationale myndighed.

Artikel 19

Aftalte licenser

1. Der kan gives licens til hel eller delvis udnyttelse af et EF-patent i hele eller en del af Fællesskabet. Licensen kan være eksklusiv eller ikke-eksklusiv.

2. De rettigheder, der er knyttet til EF-patentet, kan påberåbes over for en licenshaver, som overtræder en af grænserne i licensaftalen.

3. Artikel 15, stk. 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse ved meddelelse eller overførelse af en licens, der vedrører et EF-patent.

Artikel 20

Licensberedskab

1. Indehaveren af et EF-patent kan indlevere en skriftlig erklæring til Myndigheden, ifølge hvilken han er villig til at tillade enhver at udnytte opfindelsen som licenshaver mod passende godtgørelse. I så fald nedsættes de årsgebyrer for opretholdelse af EF-patentet, der forfalder efter modtagelsen af erklæringen; størrelsen af nedsættelsen fastsættes i den i artikel 60 omhandlede forordning om gebyrer. I tilfælde af fuldstændig ændring af ejerforholdet som følge af et søgsmål i henhold til artikel 5, anses erklæringen for at være tilbagetaget fra tidspunktet for indførelsen i EF-patentregistret af navnet på den, der er berettiget til patentet.

2. Erklæringen kan til enhver tid tilbagetages ved skriftlig meddelelse herom til Myndigheden, hvis ingen over for patent-haveren har tilkendegivet at ville udnytte opfindelsen. Tilbage-tagelsen får virkning fra Myndighedens modtagelse af nævnte meddelelse. Det beløb, hvormed årsgebyrerne blev nedsat, skal betales inden for en måned fra tilbagetagelsen; artikel 25, stk. 2, finder anvendelse, dog således, at fristen på seks måneder løber fra udløbet af ovennævnte frist.

3. Erklæringen kan ikke indleveres, så længe der er indført en eksklusiv licens i EF-patentregistret, eller såfremt begæring om indførelse af en sådan licens er indgivet til Myndigheden.

4. I kraft af erklæringen er enhver berettiget til som licens-haver at udnytte opfindelsen på de betingelser, som er fastsat i den i artikel 59 omhandlede gennemførelsesforordning. Ved anvendelsen af denne forordning skal en licens, som er erhvervet på denne måde, behandles som en aftalt licens.

5. På skriftlig begæring fra en af parterne fastsætter Kommissionen en passende godtgørelse, jf. stk. 1, eller ændrer den tidligere fastsatte godtgørelse, hvis der er indtruffet eller konstateret omstændigheder, som gør, at den er åbenbart urimelig.

6. Begæring om indførelse af en eksklusiv licens i EF-paten-tregistret kan ikke fremsættes, når erklæringen er indgivet, medmindre denne er tilbagetaget eller anses for at være tilbage-taget.

7. Medlemsstaterne kan ikke meddele licens ifølge licens-beredskab til udnyttelse af et EF-patent.

Artikel 21

Meddelelse af tvangslicenser

1. Efter ansøgning indgivet efter udløbet af en frist på fire år fra indleveringsdagen for patentansøgningen og tre år fra meddelelsen af patentet kan Kommissionen til enhver meddele tvangslicens i anledning af manglende eller util-strækkelig udnyttelse af et EF-patent, hvis patenthaveren ikke har udnyttet patentet i Fællesskabet på en rimelig måde eller ikke har truffet formålstjenlige og væsentlige forberedelser hertil, medmindre patenthaverens passivitet er lovligt undskyldt. Ved vurderingen af patentets manglende eller util-strækkelige udnyttelse sondres der ikke mellem frembringelser, der har deres oprindelse i Fællesskabet, og importerede frem-bringelser.

2. Kommissionen kan efter anmodning meddele en inde-haver af et nationalt patent eller EF-patent eller en indehaver af en ret til en plantenyhed, som ikke kan udnytte sit patent (andet patent) eller sin nationale ret eller EF-ret til en plante-nyhed uden at krænke et EF-patent (første patent), tvangslicens til udnyttelse af det første patent, hvis den opfindelse eller plantenyhed, der er genstand for det andet patent, eller retten til plantenyheden forudsætter et mærkbart teknisk fremskridt af stor økonomisk betydning i forhold til den opfindelse, der er

genstand for det første patent. Kommissionen kan træffe enhver foranstaltning, den finder hensigtsmæssig, for at kontrollere, om det forholder sig således. Ved en tvangslicens til udnyttelse af et afhængigt patent eller en afhængig ret til en plantenyhed er indehaveren af det første patent berettiget til på rimelige vilkår at få en gensidig licens til udnyttelse af den patenterede opfindelse eller den beskyttede plantenyhed.

3. Kommissionen kan i en kriseperiode eller i andre ekstreme nødsituationer eller i en situation, hvor der som følge af en judiciel eller administrativ procedure skal rådes bod på en praksis, der betragtes som konkurrencebegrænsende, give tilladelse til at udnytte et EF-patent.

4. Er der tale om halvlederteknologi, er udnyttelsen alene mulig i de i stk. 3 omhandlede situationer.

5. En licens eller ret til udnyttelse som omhandlet i stk. 1, 2 og 3 kan kun meddeles, hvis den potentielle bruger har forsøgt at opnå patenthaverens tilladelse på rimelige kommercielle vilkår, uden at forsøget har givet resultat inden for en rimelig frist. Kommissionen kan dog i de i stk. 3 omhandlede situa-tioner fravige denne bestemmelse. I disse situationer under-rettes rettighedsindehaveren så snart, det med rimelighed kan anses for muligt.

6. Reglerne for og proceduren ved anvendelsen af de i denne artikel indeholdte principper fastlægges i gennemførelsesforord-ningen.

Artikel 22

Betingelser vedrørende tvangslicenser

1. Ved meddelelsen af tvangslicens i medfør af artikel 21 angiver Kommissionen, hvilke former for brug der er omfattet, og hvilke betingelser der skal overholdes. Følgende bestem-melser finder anvendelse:

- a) en sådan brugs omfang og varighed skal begrænses til det formål, hvortil den blev tilladt
- b) en sådan brug må ikke være eksklusiv
- c) en sådan brug må ikke kunne overdrages, undtagen hvad angår den del af den pågældende virksomhed eller goodwill, som brugen kommer tilgode
- d) enhver sådan brug skal overvejende tillades med henblik på forsyning af Fællesskabets indre marked, medmindre det er nødvendigt at råde bod på en praksis, der efter judiciel eller administrativ behandling er fundet konkurrencebegrænsende
- e) Kommissionen kan efter begrundet anmodning beslutte, at tilladelsen skal ophøre, forudsat at de således bemyndigede personers legitime interesser er beskyttet på passende måde, hvis og når de forhold, der førte til tilladelsen, ophører med at eksistere og efter al sandsynlighed ikke vil opstå igen

f) licenshaveren skal til rettighedsindehaveren betale et passende vederlag under hensyn til tilladelsens økonomiske værdi og til en eventuel nødvendighed af at råde bod på en konkurrencebegrænsende praksis

g) i tilfælde af tvangslicens til udnyttelse af et afhængigt patent eller en ret til en plantenyhed må den brug, der tillades vedrørende det første patent, ikke kunne overdrages, medmindre det andet patent eller retten til plantenyheden ligeledes overdrages.

2. Medlemsstaterne kan ikke meddele tvangslicenser til udnyttelse af et EF-patent.

Artikel 23

Retsvirkning over for tredjemand

1. De i artikel 16-22 omhandlede overdragelser af rettigheder i forbindelse med EF-patenter har først virkning over for tredjemand i alle medlemsstaterne, når de er indført i EF-patentregistret. En sådan overdragelse har dog også forud for indførelsen i registret virkning over for tredjemand, som har erhvervet rettigheder til patentet efter tidspunktet for den pågældende overdragelse, men som var bekendt med den på tidspunktet for erhvervelsen af rettigheden.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på en person, der erhverver EF-patentet eller en ret til EF-patentet ved overdragelse af virksomheden som helhed eller ved en anden generel overdragelse.

Artikel 24

EF-patentansøgning som genstand for ejendomsret

1. Artikel 14-19, artikel 21, stk. 3-6, samt artikel 22 finder tilsvarende anvendelse på EF-patentansøgninger.

2. Rettigheder erhvervet af tredjemand over en EF-patentansøgning som omhandlet i stk. 1 gælder tillige i forhold til det EF-patent, der meddeles på grundlag af ansøgningen.

KAPITEL III

OPRETHOLDELSE, OPHØR OG UGYLDIGHED AF EF-PATENTER

AFDELING 1

OPRETHOLDELSE OG OPHØR

Artikel 25

Årsgebyrer

1. Årsgebyrer for opretholdelse af EF-patenter betales til Myndigheden i overensstemmelse med bestemmelserne i den

i artikel 60 omhandlede gennemførelsesforordning. Årsgebyrerne betales for de år, der følger efter det år, i hvilket meddelelsen om udstedelse af patentet er blevet offentliggjort i den i artikel 57 omhandlede EF-Patenttidende.

2. Er et årsgebyr ikke betalt på forfaldsdagen, kan det gyldigt betales inden seks måneder fra forfaldsdagen, når der samtidig betales et tillægsgebyr.

3. Hvis et årsgebyr for EF-patentet forfalder inden to måneder fra den dag, på hvilken meddelelsen om udstedelsen af det europæiske patent er offentliggjort, anses det pågældende årsgebyr for at være gyldigt betalt, når det betales inden for den i stk. 2 nævnte frist. Der opkræves intet tillægsgebyr.

Artikel 26

Afkald

1. Der kan alene gives afkald på EF-patentet i dets helhed.

2. Afkald skal gives skriftligt over for Myndigheden af patenthaveren. Det har først virkning, når det er indført i EF-patentregistret.

3. Er en tredjemand indført i EF-patentregistret som indehaver af en tinglig ret, eller er der i tredjemands navn sket indførelse i registret i medfør af artikel 5, stk. 4, første punktum, indføres afkaldet kun med vedkommendes samtykke. Hvis en licens er indført i registret, kan afkaldet kun indføres, hvis patenthaveren godtgør, at han forud har underrettet licenshaveren om, at han har til hensigt at give afkald; denne indførelse finder sted ved udløbet af den frist, der er fastsat i den i artikel 59 omhandlede gennemførelsesforordning.

Artikel 27

Ophør

1. EF-patentet ophører:

a) ved udløbet af et tidsrum på 20 år fra indleveringsdagen for ansøgningen

b) hvis patenthaveren giver afkald på patentet efter bestemmelserne i artikel 26

c) hvis et årsgebyr og et eventuelt tillægsgebyr ikke er betalt til den fastsatte tid.

2. Er et årsgebyr og et eventuelt tillægsgebyr ikke betalt til den fastsatte tid, betragtes EF-patentet som ophørt den dag, på hvilken årsgebyret forfalder.

AFDELING 2

EF-PATENTETS UGYLDIGHED

Artikel 28

Ugyldighedsgrunde

1. EF-patentet kan alene erklæres ugyldigt af følgende grunde:
 - a) at genstanden for patentet ikke er patenterbar efter bestemmelserne i München-konventionens artikel 52-57
 - b) at patentet ikke forklarer opfindelsen på en måde, der er tilstrækkelig klar og fyldestgørende til, at en fagmand kan udøve opfindelsen
 - c) at genstanden for patentet går videre end indholdet af patentansøgningen, som denne er indleveret, eller, hvis patentet er meddelt på grundlag af en afdelt ansøgning eller en ny patentansøgning indleveret i overensstemmelse med München-konventionens artikel 61, at genstanden for patentet går videre end indholdet af den oprindelige ansøgning, som denne er indleveret
 - d) at patentbeskyttelsen er blevet udvidet
 - e) at patenthaveren ikke er berettiget til patentet efter denne forordnings artikel 4, stk. 1 og 2
 - f) at genstanden for patentet ikke er ny i forhold til genstanden for en national patentansøgning eller et nationalt patent, der er blevet offentligt tilgængeligt i en medlemsstat på eller efter indleveringsdagen, eller, hvis der er begæret prioritet, på prioritetsdagen for EF-patentet, men som har en tidligere indleverings- eller prioritetsdag.
2. Hvis ugyldighedsgrundene kun angår en del af patentet, afsiges ugyldigkendelsen i form af en tilsvarende begrænsning af patentet. Begrænsningen kan finde sted ved en ændring af kravene, beskrivelsen eller tegningerne.

Artikel 29

Virkninger af ugyldighed

1. I det omfang EF-patentet erklæres helt eller delvis ugyldigt, anses de virkninger, der er fastsat i denne forordning, for ikke at have eksisteret.
2. Den tilbagevirkende kraft, der er knyttet til patentets ugyldighed, berører ikke:
 - a) afgørelser i sager om patentkrænkelse, som har fået retskraft og er blevet fuldbyrdet før ugyldigkendelsen
 - b) aftaler, der er indgået før afgørelsen om ugyldighed, i det omfang de er blevet opfyldt før afgørelsen. Beløb, der er

erlagt i henhold til den pågældende aftale, kan dog ud fra rimelighedshensyn tilbagesøges, i det omfang omstændighederne berettiger det.

KAPITEL IV

KOMPETENCEN OG RETSPLEJEN I RETSSAGER VEDRØRENDE ET EF-PATENT

AFDELING 1

SAGER OM GYLDIGHED, KRÆNKELSE OG UDNYTTELSE AF ET EF-PATENT

Artikel 30

Retssager og krav vedrørende et EF-patent — sager, hvori EF-retten for intellektuel ejendomsret er enekompetent

1. EF-patentet kan gøres til genstand for sager om ugyldighed og krænkelse samt om anerkendelse af, at der ikke foreligger patentkrænkelse, og sager om udnyttelse af patentet eller om en ret på grundlag af tidligere udnyttelse af patentet såvel som for en begæring om begrænsning, modkrav med påstand om ugyldighed eller krav om anerkendelse af patentets ophør. EF-patentet kan tillige gøres til genstand for erstatnings-sager eller -krav.
2. EF-patentet kan ikke gøres til genstand for en sag om trussel om krænkelse.
3. EF-retten for intellektuel ejendomsret er enekompetent til at behandle de i stk. 1 omhandlede sager og krav. Disse rejses i første instans ved rettens førsteinstansafdeling.
4. Med forbehold af bestemmelserne i traktaten og denne forordning fastsættes betingelserne og retningslinjerne vedrørende de i stk. 1 nævnte sager og krav samt bestemmelserne om de afgørelser, der afsiges, i statuten eller procesreglementet for EF-retten for intellektuel ejendomsret.

Artikel 31

Sag om ugyldighed

1. Sager om ugyldighed af et EF-patent kan alene støttes på en af de ugyldighedsgrunde, der er angivet i artikel 28, stk. 1.
2. Enhver kan rejse sag om ugyldighed; men i det i artikel 28, stk. 1, litra e), omhandlede tilfælde kan sagen dog alene rejses af den person, der har ret til at være indført i EF-patentregistret som patenthaver, eller i forening af de personer, der har ret til at være indført som medindehavere af patentet, jf. artikel 5.
3. Sag kan rejses, også selv om der endnu kan rejses indsigelse, eller en indsigelsessag verserer for Myndigheden.

4. Sag kan rejses, selv om EF-patentet er ophørt.

Artikel 32

Modkrav med påstand om ugyldighed

1. Modkrav med påstand om EF-patentets ugyldighed kan alene støttes på de ugyldighedsgrunde, der er angivet i artikel 28, stk. 1.
2. Hvis modkravet fremføres i en tvist, hvori patenthaveren ikke allerede er part, underrettes patenthaveren herom, ligesom han kan intervenere i tvisten.

Artikel 33

Sag om krænkelse

1. Sag om krænkelse kan alene støttes på de forhold, der er omhandlet i artikel 7, 8 og 19.
2. Sag om krænkelse anlægges af patenthaveren. Indehaveren af en aftalt licens kan, medmindre andet er bestemt i aftalen, kun anlægge sag om krænkelse med patenthaverens samtykke. Dog kan indehaveren af en eksklusiv licens samt indehaveren af en licens meddelt ifølge licensberedskab og af en tvangslicens anlægge en sådan sag, hvis patenthaveren ikke selv anlægger sag efter at være blevet opfordret hertil.
3. Patenthaveren kan intervenere i en sag om krænkelse, der er anlagt af licenshaveren i medfør af stk. 2.
4. Enhver licenshaver kan intervenere i en sag om krænkelse, der er anlagt af patenthaveren i medfør af stk. 2, med henblik på at opnå erstatning for sit eget tab.

Artikel 34

Sag om anerkendelse af, at der ikke foreligger patentkrænkelse

1. Enhver kan anlægge sag mod patenthaveren eller indehaveren af en eksklusiv licens med påstand om anerkendelse af, at den erhvervsvirksomhed, han udøver eller har truffet konkrete forberedelser til at udøve eller påtænker at udøve, ikke krænker de i artikel 7, 8 og 19 omhandlede rettigheder.
2. Et EF-patents gyldighed kan ikke anfægtes ved en sag om anerkendelse af, at der ikke foreligger patentkrænkelse.

Artikel 35

Sag om udnyttelse af opfindelsen før meddelelsen af patentet

Sag om udnyttelse af opfindelsen i det tidsrum, der er nævnt i artikel 11, stk. 1, kan anlægges af patentansøgeren eller patenthaveren. En indehaver af en eksklusiv licens kan dog anlægge

en sådan sag, såfremt patenthaveren ikke selv anlægger sag efter at være blevet opfordret hertil.

Artikel 36

Sag om en ret på grundlag af en tidligere udnyttelse af opfindelsen

Sag om en ret på grundlag af en tidligere udnyttelse af et patent, jf. artikel 12, stk. 1, anlægges af den tidligere bruger eller af den person, til hvem den tidligere bruger har overdraget sin ret i henhold til artikel 12, stk. 2, med påstand om anerkendelse af retten til at udnytte den pågældende opfindelse.

Artikel 37

Begæring om begrænsning

1. På begæring af patenthaveren kan EF-patentet begrænses ved ændring af patentkravene, beskrivelsen eller tegningerne.
2. Begæringen kan ikke indleveres, så længe indsigelse endnu kan rejses, eller så længe en indsigelsessag eller en sag om ugyldighed endnu verserer.
3. Begæringen kan alene antages til behandling, såfremt den person, der har en tinglig ret, der er indført i EF-patentregistret, eller på hvis vegne der er foretaget indførelse i registret i medfør af artikel 5, stk. 4, første punktum, giver sit samtykke. Er en licens indført i registret, kan begæringen kun antages til behandling, såfremt patenthaveren godtgør, at licenshaveren har givet sit samtykke, eller efter udløbet af en frist på tre måneder fra det tidspunkt, hvor patenthaveren godtgør, at han har underrettet licenshaveren om, at han har til hensigt at begrænse patentet.
4. Såfremt EF-retten for intellektuel ejendomsret ved procedurens afslutning finder, at ingen af de i artikel 28 omhandlede ugyldighedsgrunde efter patenthaverens ændringer er til hinder for opretholdelsen af EF-patentet, beslutter retten at begrænse patentet i overensstemmelse med ændringerne. Finder retten, at ændringerne ikke kan accepteres, afviser den begæringen.

Artikel 38

Krav om anerkendelse af ophør

Enhver kan fremsætte krav om anerkendelse af EF-patentets ophør af de grunde, der er nævnt i artikel 27.

Artikel 39

Anke

1. De afgørelser fra EF-retten for intellektuel ejendomsret, der er afsagt af rettens førsteinstansafdeling i forbindelse med sager og krav rejst i henhold til bestemmelserne i denne afdeling, kan indankes for rettens appelafdeling.

2. Ankesagen skal anlægges ved appelafdelingen inden to måneder fra forkyndelsen af afgørelsen i henhold til statuten for EF-retten for intellektuel ejendomsret.

3. Appelafdelingen er kompetent til at tage stilling til både faktiske og retlige spørgsmål og kan såvel annullere som ændre den appellerede afgørelse.

4. Adgang til anke har enhver part i sagen for EF-retten for intellektuel ejendomsret, for så vidt rettens afgørelse er gået ham imod.

5. Anke har opsættende virkning. Førsteinstansafdelingen kan dog gøre sin afgørelse eksigibel, i givet fald mod sikkerhedsstillelse.

Artikel 40

Kommissionens handleevne

1. Hvis hensynet til Fællesskabets interesser kræver det, kan Kommissionen anlægge sag for EF-retten for intellektuel ejendomsret med påstand om ugyldigkendelse af EF-patentet.

2. Kommissionen kan tillige på den i stk. 1 fastsatte betingelse intervenere i alle sager, der verserer for EF-retten for intellektuel ejendomsret.

Artikel 41

Den territoriale kompetence

EF-retten for intellektuel ejendomsret er i de i artikel 33-36 omhandlede sager kompetent til at tage stilling til handlinger, der er begået, og aktiviteter, der er iværksat, på hele eller en del af det geografiske område eller det rum, hvor denne forordning finder anvendelse.

Artikel 42

Foreløbige og sikrende forholdsregler

EF-retten for intellektuel ejendomsret kan i medfør af sin statut anvende ethvert foreløbigt og bevarende retsmiddel, der er nødvendigt.

Artikel 43

Sanktioner

Når EF-retten for intellektuel ejendomsret i en sag, der er omhandlet i artikel 33, fastslår, at sagsøgte har krænket et EF-patent, kan den afsige følgende kendelser:

a) en kendelse, hvorved sagsøgte forbydes at fortsætte krænkelsen

b) en kendelse om beslaglæggelse af de patentkrænkende frembringelser

c) en kendelse om beslaglæggelse af de genstande, materialer og instrumenter, hvorved den beskyttede opfindelse skal iværksættes, og som er blevet leveret eller tilbudt leveret på de i artikel 8 fastsatte betingelser

d) enhver kendelse om iværksættelse af andre sanktioner, der er tilpasset omstændighederne eller kan sikre overholdelsen af de i litra a), b) og c) omhandlede kendelser.

Artikel 44

Erstatningssager og -krav

1. EF-retten for intellektuel ejendomsret kan påbyde betaling af erstatning for skader i forbindelse med de i artikel 31-36 omhandlede sager.

2. Ved fastsættelsen af en passende erstatning tager retten hensyn til alle relevante forhold, som f.eks. de økonomiske konsekvenser af skaden for skadelidte og parternes adfærd og gode eller onde tro. Erstatningen har ikke karakter af straf.

3. Ved anvendelsen af stk. 2 formodes den påståede patentkrænker, der har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, hvis officielle sprog, der ligeledes er et af Fællesskabets officielle sprog, ikke er det sprog, på hvilket patentet er meddelt eller på hvilket en oversættelse af patentet er blevet gjort offentligt tilgængelig i medfør af artikel 58, indtil det modsatte er bevist, ikke at have vidst eller ikke at have haft rimelige grunde til at vide, at han krænkede patentet. I en sådan situation skal erstatning for krænkelse alene betales for det tidsrum, der løber fra det tidspunkt, på hvilket den formodede patentkrænker har fået tilstillet en oversættelse af patentet på dette officielle sprog i den medlemsstat, i hvilken han har bopæl eller hjemsted.

4. Hvis den i stk. 3 omhandlede medlemsstat har to eller flere officielle sprog, der ligeledes er officielle sprog i Fællesskabet, har patentkrænkeren krav på, at oversættelsen tilstilles ham på det af sprogene, han kender.

Artikel 45

Forældelse

Sager om udnyttelse, om en ret, der bygger på tidligere udnyttelse, samt sager om krænkelse og erstatning som omhandlet i denne afdeling forældes efter fem år fra tidspunktet for de begivenheder, der har givet anledning til sagerne, eller, hvis sagsøgeren ikke har haft kendskab til begivenhederne, da de fandt sted, fra det tidspunkt, hvor han har eller burde have fået kendskab til dem.

AFDELING 2

**KOMPETETENCEN OG RETSPLEJEN I ANDRE RETSSAGER
VEDRØRENDE ET EF-PATENT***Artikel 46***De nationale retters kompetence**

Medlemsstaternes nationale retter er kompetente til at behandle sager vedrørende EF-patentet, der ikke henhører under hverken Domstolens enekompetence i medfør af traktaten eller EF-retten for intellektuel ejendomsrets enekompetence i medfør af kapitel IV, afdeling 1.

*Artikel 47***Anvendelse af Bruxelles-konventionen**

Medmindre andet er bestemt i denne forordning, finder bestemmelserne i konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handels-sager, der blev underskrevet i Bruxelles den 27. september 1968⁽¹⁾, anvendelse på sager anlagt ved de nationale retter samt på de afgørelser, der træffes i disse sager.

*Artikel 48***Sager om retten til patent mellem arbejdsgivere og
arbejdstagere**

1. Uanset de bestemmelser, der finder anvendelse i medfør af artikel 47, er alene retterne i den medlemsstat, hvis lovgivning er bestemmende for retten til EF-patentet jf. artikel 4, stk. 2, kompetente i sager mellem arbejdsgivere og arbejdstagere vedrørende retten til patent.

2. En værnetingsaftale er kun gyldig, hvis den er indgået efter tvistens opståen, eller hvis den tillader arbejdstageren at anlægge sag for andre retter end de retter, der er kompetente i medfør af stk. 1.

*Artikel 49***Sager om tvangsfuldbyrdelse vedrørende et EF-patent**

Uanset de bestemmelser, der finder anvendelse i medfør af artikel 47, har alene retterne og andre myndigheder i den efter artikel 14 fastlagte medlemsstat kompetence med hensyn til tvangsfuldbyrdelse vedrørende et EF-patent.

*Artikel 50***Supplerende bestemmelser om kompetence**

1. I den medlemsstat, hvis retter er kompetente i henhold til artikel 47, indbringes sager for de retter, der ville have stedlig

og saglig kompetence i tilfælde af sager vedrørende nationale patenter meddelt i den pågældende medlemsstat.

2. Hvis ingen ret ifølge artikel 47 og 48 samt denne artikels stk. 1 har kompetence til at afgøre en sag vedrørende EF-patenter, kan den pågældende sag indbringes for retterne i den medlemsstat, i hvilken Den Europæiske Patentorganisation har sit hjemsted.

*Artikel 51***Forpligtelser for den nationale ret**

1. En national ret, for hvilken en sag eller et krav, der er omhandlet i artikel 30, er indbragt, skal af egen drift erklære sig inkompetent.

2. En national ret, for hvilken en anden sag eller et krav vedrørende et EF-patent end de i artikel 30 omhandlede sager er indbragt, skal betragte patentet som gyldigt, medmindre EF-retten for intellektuel ejendomsret ved en retskraftig afgørelse har erklæret patentet ugyldigt.

3. En national ret, for hvilken en anden sag eller et andet krav vedrørende et EF-patent end de i artikel 30 omhandlede sager er indbragt, skal udsætte sagen, hvis den finder, at en afgørelse vedrørende en sag eller et krav som omhandlet i artikel 30 er en nødvendig forudsætning for domsafsigelsen. Retten skal udsætte sagen enten af egen drift efter høring af parterne, når en sag eller et krav, der er omhandlet i artikel 30, er indbragt for EF-retten for intellektuel ejendomsret, eller på begæring af en af parterne og efter høring af de øvrige parter, hvis sagen eller kravet endnu ikke er blevet indbragt for EF-retten. I sidstnævnte tilfælde opfordrer den nationale ret parterne til at indbringe sagen eller kravet for EF-retten inden for en af den nationale ret selv fastsat frist. Sker dette ikke inden udløbet af fristen, fortsættes behandlingen af sagen.

*Artikel 52***Procesretlige regler**

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvender den nationale ret de retsplejeregler, som gælder for tilsvarende sager vedrørende nationale patenter i den medlemsstat, på hvis område den nationale ret er beliggende.

AFDELING 3

VOLDGIFT*Artikel 53***Voldgift**

Dette kapitels bestemmelser om kompetence og retspleje begrænser ikke anvendelsen af medlemsstaternes nationale voldgiftsbestemmelser. EF-patenter kan dog ikke erklæres ugyldige under en voldgiftssag.

⁽¹⁾ EFT C 27 af 26.1.1998, s. 3.

KAPITEL V

Artikel 57

INDVIRKNING PÅ NATIONAL LOVGIVNING**EF-Patenttidende**

Artikel 54

Forbud mod dobbeltbeskyttelse

1. For så vidt et nationalt patent, som er meddelt i en medlemsstat, vedrører en opfindelse, for hvilken et EF-patent er meddelt den samme opfinder eller dennes retsefterfølger med samme ansøgningsdag, eller, såfremt der er begæret prioritet med samme prioritetsdag, ophører det nationale patent at have virkning i den udstrækning, det dækker den samme opfindelse som EF-patentet, fra den dag, på hvilken:

- a) fristen for at rejse indsigelse mod Myndighedens beslutning om at meddele EF-patentet er udløbet, uden at en sådan indsigelse er rejst,
- b) behandlingen af indsigelsen er afsluttet med en afgørelse om at opretholde EF-patentet, eller
- c) det nationale patent er meddelt, hvis denne dag ligger efter den i litra a) eller litra b) nævnte dag.

2. Stk. 1 finder anvendelse, uanset om EF-patentet senere ophører eller kendes ugyldigt.

3. Hver medlemsstat kan fastsætte den procedure, hvorved det fastslås, at det nationale patents virkning ophører helt, eller i givet fald delvist. Medlemsstaten kan også fastsætte, at virkningen af det nationale patent ophører ex tunc.

4. Samtidig beskyttelse i henhold til et EF-patent eller en EF-patentansøgning og et nationalt patent eller en national patentansøgning er sikret indtil den dag, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 55

Nationale brugsmønstre og tilsvarende certifikater

Artikel 54 finder anvendelse på brugsmønstre og tilsvarende certifikater og på ansøgninger herom i de medlemsstater, hvis lovgivning indeholder hjemmel for sådanne former for beskyttelse.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 56

EF-patentregistret

Myndigheden fører et EF-patentregister i hvilket de oplysninger, hvis indførelse er foreskrevet i denne forordning, optages. Registeret er offentligt tilgængeligt.

Myndigheden udgiver periodisk en EF-Patenttidende. Denne indeholder de oplysninger, der er optaget i EF-patentregistret, samt alle øvrige oplysninger, hvis offentliggørelse er foreskrevet i nærværende forordning eller i gennemførelsesforordningen.

Artikel 58

Fakultative oversættelser

Patenthaveren har mulighed for at forelægge Myndigheden og til denne indlevere en oversættelse af sit patent til flere af eller alle de af medlemsstaternes officielle sprog, der er officielle sprog i Fællesskabet. Myndigheden gør disse oversættelser offentligt tilgængelige.

Artikel 59

Gennemførelsesforordning

1. Reglerne for anvendelsen af nærværende forordning fastsættes i en gennemførelsesforordning.

2. Gennemførelsesforordningen vedtages og ændres efter proceduren i artikel 61, stk. 2.

Artikel 60

Gennemførelsesforordning vedrørende gebyrer

1. I gebyrforordningen fastsættes årsgebyrerne for opretholdelse af patenter, herunder tillægsgebyr, gebyrernes størrelse og opkrævningsmåde.

2. Gebyrforordningen vedtages og ændres efter proceduren i artikel 61, stk. 2.

Artikel 61

Nedsættelse af et udvalg samt procedure for vedtagelse af gennemførelsesforordningerne

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der benævnes »Udvalget vedrørende Gebyrer og Gennemførelsesbestemmelser til Forordningen om EF-patenter«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forskriftsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7.

3. Det i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum er på tre måneder.

Artikel 62

Rapport om gennemførelsen af denne forordning

Hvert femte år fra denne forordnings ikrafttræden offentliggør Kommissionen en rapport om forordningens gennemførelse. I denne rapport skal der særlig lægges vægt på virkningen af de omkostninger, der er forbundet med opnåelse og opretholdelse af EF-patentet, og virkningen af systemet for tvister om krænkelse og gyldighed.

Artikel 63

Ikrafttræden

1. Denne forordning træder i kraft tres dage efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
2. EF-patentansøgninger kan indleveres til Myndigheden fra den dato, der fastsættes af Kommissionen i en beslutning truffet efter proceduren i artikel 61, stk. 2.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
